

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom 15. apríla 2010 v Bratislave v trestnej veci obvineného **Ing. J. M.** pre trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 22. septembra 2009, sp. zn. 5 Tos 104/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) per analogiam dovolanie obvineného Ing. J. M. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava uznesením zo 14. mája 2009, sp. zn. 30 Nt 9/2009, zamietol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh obvineného Ing. J. M. na povolenie obnovy konania. Uvedený návrh podal menovaný z dôvodu, že rozsudok Okresného súdu Trnava z 24. apríla 2008, sp. zn. 30 T 52/2007, ktorým bol uznaný za vinného z trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods.1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, obsahoval podľa jeho názoru nesprávne poučenie, odporujúce ustanoveniu § 248 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006.

Sťažnosť obvineného proti vyššie citovanému uzneseniu okresného súdu bola uznesením Krajského súdu v Trnave z 22. septembra 2009, sp. zn. 5 Tos 104/2009, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. **z a m i e t n u t á.**

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený Ing. J. M. 21. decembra 2009 vlastným písomným podaním na Okresnom súde Trnava dovolanie (č.l. 31 - 33 spisu).

Okresný súd Trnava obvineného následne písomne vyzval (§ 379 ods. 1 Tr. por. per analogiam), aby si v zmysle § 373 ods. 1 Tr. por. zvolil obhajcu na podanie dovolania a toto prostredníctvom zvoleného obhajcu podal na predmetnom súde v lehote 20 dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň obvineného upozornil, že za účelom podania dovolania mu obhajca nemôže byť (ex offo) ustanovený a následkom nevyhovenia danej výzvy na zvolenie si obhajcu môže byť odmietnutie dovolania bez preskúmania veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky.

Túto písomnú výzvu obvinený prevzal 15. januára 2010 a reagoval na ňu písomným podaním z 29. januára 2010, v ktorom súd požiadal o ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 Tr. por., nakoľko nemá dostatok finančných prostriedkov na výdavky spojené so zastupovaním a obhajobou v predmetnom dovolacom konaní.

Príslušný spis bol 19. februára 2010 Okresným súdom Trnava predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (§ 377 Tr. por.) na rozhodnutie o dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal, či podané dovolanie obvineného je prípustné v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že táto procesná podmienka dovolania v posudzovanom prípade splnená nebola.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Podľa § 382 Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak

- a) bolo podané oneskorene,
- b) bolo podané neoprávnenou osobou,
- c) je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371,
- d) nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1,

e) dovolanie ani po postupe podľa § 379 ods. 1 neobsahuje náležitosti uvedené v § 374 ods. 1 alebo 2.

Vo vzťahu k ustanoveniu § 368 ods. 1 Tr. por. je nevyhnutné poukázať na doterajšiu rozhodovacu činnosť najvyššieho súdu vo vzťahu k výkladu tohto zákonného ustanovenia, konkrétne výkladu slovného spojenia „vec právoplatne skončená“. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. júna 2006, sp. zn. 3 Tdo 5/2006 (publikovaným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky v čísle 2/2007, pod poradovým číslom 19, na strane 20), bol vymedzený okruh rozhodnutí, proti ktorým je prípustné podať dovolanie v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por. nasledovným spôsobom:

„Rozhodnutím, ktorým bola vec právoplatne skončená, treba podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku o prípustnosti dovolania rozumieť právoplatné rozhodnutie súdu vo veci samej, ktorými je

1. rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest, resp. ochranné opatrenie alebo bolo upustené od potrestania;
2. rozsudok, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby;
3. uznesenie o zastavení trestného stíhania;
4. uznesenie o postúpení veci inému orgánu;
5. uznesenie o uložení ochranného opatrenia;
6. uznesenie o podmienenečnom zastavení trestného stíhania;
7. uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania;
8. rozsudok o schválení dohody o vine a treste v rozsahu uvedenom v § 334 ods. 4 Trestného poriadku;
9. rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti rozsudku alebo uzneseniu uvedenému sub 1. až 7.“

Rešpektujúc judikatúru najvyššieho súdu je preto potrebné v posudzovanej trestnej veci konštatovať, že napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave, ktorým bola zamietnutá sťažnosť obvineného Ing. J. M. proti uzneseniu príslušného prvostupňového súdu, ktorým bol zamietnutý návrh menovaného na povolenie obnovy konania, nie je rozhodnutím vo veci samej v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por., a teda nie je proti nemu prípustné dovolanie.

Vo vyššie citovanom ustanovení § 382 Tr. por. sú upravené podmienky, za ktorých dovolací súd dovolanie uznesením na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietne. I keď Trestný poriadok upravuje podmienky prípustnosti dovolania (§ 368 ods. 1, § 566 ods. 3), v ustanovení § 382 Tr. por. absentuje neprípustnosť dovolania ako dôvod na odmietnutie veci na neverejnom zasadnutí. Nakoľko právna úprava Trestného poriadku neobsahuje iné ustanovenie o spôsobe ako rozhodnúť o neprípustnom dovolaní, najvyšší súd na odmietnutie dovolania obvineného Ing. J. M. aplikoval analogicky ustanovenie § 382 Tr. por.

Vzhľadom na nesplnenie jednej zo základných procesných podmienok dovolania (v tomto prípade ide o chybu „neodstrániteľnú“ postupom podľa § 379 ods. 1 Tr. por.), najvyšší súd napadnuté rozhodnutie meritórne nepreskúmal.

Vo vzťahu k podanému dovolaniu považuje najvyšší súd za potrebné uviesť aj to, že obvinený si nesplnil ani ďalšiu procesnú podmienku dovolania, a síce povinnosť podať dovolanie prostredníctvom obhajcu v zmysle § 373 ods. 1 Tr. por., čo je chyba odôvodňujúca postup podľa § 379 ods. 1 Tr. por. (t. j. písomnú výzvu na odstránenie „odstrániteľnej“ chyby dovolania).

Obvinený Ing. J. M. síce požiadal súd o ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 Tr. por. (č.l. 35 spisu), no dané ustanovenie Trestného poriadku nie je možné v predmetnom prípade aplikovať, nakoľko ustanovenie § 373 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého obvinený môže podať dovolanie len „prostredníctvom“ obhajcu, má vo vzťahu k nemu postavenie *lex specialis*. Uvedené ustanovenie (s dôrazom na slovo „prostredníctvom“) totiž predpokladá, že dovolanie obvineného bude už v čase podania na súd písomne vyhotovené obhajcom, z čoho vyplýva, že obvinený musí mať obhajcu (advokáta) na podanie dovolania ešte pred jeho podaním. Vzhľadom na to, že dovolacie konanie je konaním výlučne návrhovým (nikdy sa nezačína *ex offio*, ale vždy len na základe podaného dovolania), prvostupňový a ani dovolací súd nie je pred podaním dovolania oprávnený robiť akékoľvek úkony súvisiace s dovolacím konaním (dovolacím súdom sa totiž stáva až podaním dovolania), a teda ani nemôže v čase pred podaním dovolania obvinenému obhajcu ustanoviť, čomu zodpovedá povinnosť obvineného si na podanie dovolania obhajcu zvoliť.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciacii tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 15. apríla 2010

JUDr. Peter H a t a l a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Alžbeta Kóňová